

[Viggo Starcke.]

naturressourcer økonomisk set ligger så langt nede i forhold til De Forenede Stater.

Under åbningsdebatten havde jeg lejlighed til at omtale de opmuntrende erfaringer, som Tyskland har haft af sin liberaliseringspolitik, der har været knyttet sammen med en stabil pengepolitik. Hvis man ser på liberaliseringsprocenterne, som de ligger i Europa, så er det jo rigtigt, som den højtærede handelsminister sagde, at Frankrig indtil nu har suspenderet praktisk talt al liberalisering, og at Storbritannien indtil nu har ligget nede på 58 pct. og Danmark og Norge på ca. 75 pct.; men ellers ligger praktisk talt alle de andre lande på ca. 90 pct. Det gælder Belgien, Luxembourg og Vesttyskland, Holland, Portugal, Sverige og Schweiz, medens Italien og Grækenland ligger oppe på praktisk talt 100 pct. Når man nu ser, at et af de lande, der ligger med den laveste liberaliseringsprocent, nemlig Frankrig, samtidig hører til dem, der har det elendigst, at Frankrig har en inflatorisk pengepolitik med underskud på budgetter og balancer, så taler dette ikke til fordel for restriktionerne, for Frankrig er ikke blevet frelst af sine mange restriktioner. Det samme gælder England, der har forladt sin gamle frihandelspolitik og efter krigen, særlig under sin arbejderregering, er gået fra den ene finansielle krise til den anden. Frankrig og England, der stod som sejrherre i den sidste krig, har overført sig Tyskland, der har liberaliseret 91 pct., og Italien, der har liberaliseret over 99 pct., og begge disse lande, der var knuste fjendelande, har genrejst sig. Selvom det ikke er den eneste forklaring, synes jeg, det i høj grad må samle en regerings opmærksomhed, når man i praksis ser, at et par knuste, slagte lande i løbet af få år rejser sig. Tyskland har f. eks. i løbet af 4 år hævet arbejdernes realløn 52 pct., så at den i dag ligger 20 pct. højere, end den gjorde før krigen. Alle disse erfaringer mener jeg bør stimulere den danske regering til at føre liberaliseringen frem.

Den højtærede minister nævnte netop Tyskland og sagde, at når Tyskland har liberaliseret 91 pct. overfor Danmark, er det tildels en slags vinduespynt, fordi Tyskland har høj told og har en hel del, særlig af vore landbrugsvarer, på bunden

liste. Det gælder smør, flæsk og slagtekvæg; men såvidt jeg er underrettet, ligger dog 30—40 pct. på friliste og kun en meget ringe del, såvidt jeg ved, under statshandel. Og nu har Tyskland netop i øjeblikket en økonomiminister, dr. Ludwig Erhard, som i forrige måned, den 5. oktober, overfor det amerikanske blad „News Week“ udtalte, at hans økonomiske mål var dette, at staten bør under intet som helst påskud drive forretning. Han vil have staten ud af erhvervslivet, og han udtalte, at han er modstander af enhver form for priskontrol. Dr. Erhard sagde, at han i bund og grund er tilhænger af at ophæve enhver form for beskyttelsestold. Angående det vigtige spørgsmål om konvertibilitet sagde han, at fri konvertibilitet er hans første og vigtigste mål, og med konvertibilitet mente han både møntmæssig og handelspolitisk handlefrihed. Og Erhard tilføjede, at konvertibilitet forudsætter ikke økonomisk velstand eller magt.

Det vil sige, at Danmark nu står overfor et helt andet Tyskland end det, vi tidligere har kendt, og som jo har været grebet af statssocialistiske, planøkonomiske og despotiske tanker. Tyskland har virkelig i øjeblikket en økonomiminister, som ganske vist ikke er enerådende dernede, men som har et rent liberalt mål; han fører i praksis en sådan politik, og denne praktisk gennemførte politik har haft de mest strålende resultater i henseende til Tysklands genrejsning.

Såvidt jeg ved, beløber Danmarks samlede landbrugseksport sig i dette år, fra januar til september, til ca. 3 milliarder kroner, og af denne eksport går lidt over halvdelen til England under statshandel, idet smør, bacon og æg i øjeblikket befinder sig under statshandel. Men handelen med ost er frigivet, og i øjeblikket er der planer om i meget nær fremtid at frigive den engelske import af landbrugsvarer, særlig smør, så jeg kan ikke se andet, end at Danmark her har store chancer. Og når Danmark er et land, der selv ønsker at få sine landbrugsvarer ind på andre markeder, selv ønsker, at andre lande skal afvikle deres restriktioner og nedsætte deres told overfor dansk landbrugseksport, vil det så ikke være en klog realpolitik, hvis Danmark begynder selv? Danmark har i øjeblikket importen af landbrugsvarer fra andre